

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 1 grudnia 2008 r.

DOLIS/DEC - 773/08

dot. DOLiS-440-529/08

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie udostępnienia danych osobowych X przez Prezydenta Miasta na rzecz osób nieupoważnionych, tj. Y oraz Z

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło pismo X z którego wynika, że zarzuca on udostępnienie jego danych osobowych przez Prezydenta Miasta na rzecz osób nieupoważnionych, tj. Y oraz Z.

Oprócz powyższego zarzutu skarga X inicjująca postępowanie wyjaśniające Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zawiera żądanie, aby „w odniesieniu do Prezydenta Generalny Inspektor nakazał usunięcie uchybień, nieudostępnienie moich danych osobom trzecim,

zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających dane, zabezpieczenie moich danych przed dalszym udostępnieniem”.

W toku postępowania administracyjnego, przeprowadzonego w tej sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił – na podstawie wyjaśnień i dowodów przedstawionych przez Prezydenta Miasta– następujący stan faktyczny:

1. W dniu 21 marca 2008 r. został złożony przez Skarżącego do Wydziału Spraw Obywatelskich Urzędu Miasta druk zgłoszenia wymeldowania z miejsca pobytu stałego z adresu. Wobec wad, które zawierało zgłoszenie wymeldowania, Prezydent Miasta wszczął postępowanie z urzędu w trybie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa.
2. Prezydent Miasta przesłuchał w dniu 17 czerwca 2008 r., w charakterze świadków, Państwa Y oraz Państwa Z w oparciu o art. 50 Kpa, w celu ustalenia i potwierdzenia faktu zamieszkania przez Skarżącego pod wskazanym we wniosku o wymeldowanie adresem. Osobom wezwanym udostępniono dane osobowe Skarżącego w zakresie: imię, nazwisko, dotychczasowy adres zamieszkania. O terminie i miejscu przesłuchania świadków Prezydent Miasta poinformował Pana X
3. W dniu 9 lipca 2008 r., w oparciu o przeprowadzone czynności, Prezydent Miasta wydał decyzję w przedmiocie wymeldowania X z dotychczasowego miejsca pobytu stałego.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

W odniesieniu do zarzutu Pana X, iż w sposób niezgodny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą, doszło do udostępnienia przez Prezydenta Miasta jego danych osobowych osobom nieupoważnionym stwierdzić należy, że zarzut jest bezpodstawny. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że Prezydent Miasta wszczął postępowanie administracyjne w oparciu o przepisy Kpa. Należy tutaj wskazać, że zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych jedną z przesłanek uprawniających do przetwarzania danych osobowych jest sytuacja, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Z powołanego przepisu wynika zatem, że przesłanką, a więc warunkiem legalizującym proces przetwarzania danych, w tym ich udostępniania, jest istnienie uprawnienia lub konieczność spełnienia obowiązku, których źródłem są odrębne przepisy prawa.

W myśl przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. 2006 r. Nr 139, poz. 993 z późn. zm.), obowiązek meldunkowy polega na: wymeldowaniu się z miejsca pobytu stałego lub czasowego (art. 4 pkt 2 ww. ustawy). Zgodnie z art.

6 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, pobytem stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania. Natomiast, zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy, o której mowa powyżej, pobytem czasowym jest przebywanie bez zamiaru zmiany miejsca pobytu stałego w innej miejscowości pod oznaczonym adresem lub w tej samej miejscowości, lecz pod innym adresem. Art. 15 ust. 1 ww. ustawy stanowi, że osoba, która opuszcza miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 3 miesiące, jest obowiązana wymeldować się w organie gminy, właściwym ze względu na dotychczasowe miejsce jej pobytu, najpóźniej w dniu opuszczenia tego miejsca. Natomiast zgodnie z art. 15 ust. 2 ustawy, organ gminy wydaje na wniosek strony lub z urzędu decyzję w sprawie wymeldowania osoby, która opuściła miejsce pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad 3 miesiące i nie dopełniła obowiązku wymeldowania się (art. 15 ust. 2 ustawy). Wobec powyższego, Prezydent Miasta przed wydaniem decyzji w przedmiotowej sprawie, przeprowadził postępowanie dowodowe, w tym powołał świadków, na okoliczność ustalenia, czy Skarżący zamieszkiwał pod wskazanym we wniosku o wymeldowanie adresem. Przeprowadzenie dowodu ze świadków w postępowaniu w przedmiocie wymeldowania spotkało się z aprobatą w orzecznictwie sądów. W wyroku z dnia 19 października 2005 r. (sygn. IV SA/Wa 568/2005) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł, iż „istotną wartość przy ustalaniu przez organ meldunkowy stanu faktycznego sprawy o wymeldowanie mają nie tylko relacje osób bezpośrednio zainteresowanych jej wynikiem (...) ale przede wszystkim relacje osób trzecich (dowody z zeznań świadków). (...) Uzasadnionym jest przyjęcie, iż zeznania osób zamieszkujących budynek, w którym znajduje się sporny lokal mogą stanowić szczególnie wartościowe źródło informacji (...)” (por. także Wyrok Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2008 r., sygn. III SA/Gd 329/2007).

Podobnie w uzasadnieniu wyroku z dnia 6 lutego 2002 r. (sygn. akt SA/Sz 1278/2000), Naczelny Sąd Administracyjny – Ośrodek Zamiejscowy w Szczecinie podniósł, iż „(...) Obowiązkiem organu administracji rozpatrującego sprawę o wymeldowanie jest nie budzące wątpliwości ustalenie istnienia bądź nieistnienia przesłanek do wymeldowania. Obowiązek ten wynika z zasady dążenia do prawdy obiektywnej określonej w art. 7 kpa, co nakazuje organowi podejmowanie wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepisem gwarantującym realizację tej zasady jest art. 77 § 1 kpa, który obciąża organ obowiązkiem wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego oraz art. 80 kpa, który zobowiązuje organ do dokonania oceny, czy dana okoliczność została udowodniona na podstawie całokształtu materiału dowodowego. (...) ustalając, czy nastąpiło opuszczenie lokalu w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych należy badać zamiar osoby, która ma być wymeldowana. Zamiar ten ma bowiem istotne znaczenie przy ocenie, czy do opuszczenia lokalu w rozumieniu tego przepisu rzeczywiście doszło.”

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego celem było rozważenie, czy zgodne z ustawą o ochronie danych osobowych było działanie Prezydenta Miasta polegające na udostępnieniu danych osobowych X jego sąsiadom w toku postępowania administracyjnego, wszczętego przed wydaniem decyzji dotyczącej wniosku o wymeldowanie złożonym przez X, a więc nierozzerwalnie związanego z przetwarzaniem danych osobowych Skarżącego - stwierdzić

należy, iż działanie to uznać należy za znajdujące podstawę w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy. Niezależnie od powyższego, jeżeli w ocenie skarżącego zastosowano procedurę w sposób nieprawidłowy, to jako strona tego postępowania, może podważać tryb i sposób przeprowadzonego przez Prezydenta Miasta postępowania administracyjnego w drodze instytucjonalnej, czyli w odwołaniu od decyzji Prezydenta Miasta. W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w związku z art. 22 tej ustawy i w związku z art. 127 § 3 i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).